mno euigilās. oculos aperuit ac
ſurrexit. ¶ Uir q̄dam nobilis ro
gauit btm̄ nicolaum vt ſibi filiū a
dn̄o impetraret. ꝓmittens ſe filiū
ad ei⁹ eccl̄am ducturū ⁊ ciſum au
reū oblaturū. Fili⁹ ergo naſcit̄ et
ad etatē ꝑducit̄ et ciſus aure⁹ fie
ri iubet̄. Qui dū ei valde placeret
ſuis adaptauit vſib⁹. et aliū eq̄ua
lētē fieri p̄cepit Nauigātib⁹ itaq̄ȝ
ad eccl̄aȝ ſc̄i nicolai iubet pr̄ filio
vt i illo ciſo quē p̄mo ſibi fieri fece
rat aquā afferret ſibi Puer āt cū
vellet haurire cū ciſo in mare ceci
dit ⁊ ſtatiȝ diſparuit Pater āt eū
amare flens nihilomin⁹ votū ſuū
ꝑfecit. Ueniēs igit̄ ad altare ſan
cti Nicolai cū obtuliſſȝ ſc̄d̄m ciſū
tanq̄ȝ ꝓiect⁹ cecidit de altari Cū
āt cuȝ eleuaſſet et ſup altare iterū
poſuiſſȝ. rurſus de altari longi⁹ ē
ꝓiect⁹ Eleuās āt ſup altare iterū
eū tertio poſuit ⁊ adhuc tertio lō
gi⁹ ē ꝓiect⁹ Mirātib⁹ oībus ad tā
grande ſpectaculū. ecce puer ſan⁹
⁊ incolumis aduenit. p̄mū ciſū ſu
is geſtās i manib⁹. narrauit q̄ȝ co
rā oībus ꝙ q̄n̄ i mari cecidit ſtati
btūs Nicola⁹ affuit ⁊ eū illeſū ſer
uauit. ſic q̄ȝ pater ei⁹ let⁹ effect⁹ ē
vtrūq̄ȝ ciſū btō Nicolao obtulit.
¶ Quidā vir diues meritis ſāc̄ti
Nicolai filiū habuit quē adeoda
tū vocauit ſhic igit̄ ſc̄o dei capel
lā i domo ſua ꝯſtruēs om̄i anno
feſtū ei⁹ ſolennit̄ celebrabat. Erat
āt loc⁹ ille ſit⁹ iux̄ t̄raȝ agarenoꝝ
Adeodat⁹ q̄dā vice ab agarenis
capit̄ ⁊ i ſuitutē regis eoꝝ depu
tat̄ Sequēti anno dū feſtū ſc̄i Ni
colai pr̄ ei⁹ deuote celebraret ⁊ p̄
cioſū ciſū tenēs regi aſſiſtēt. reco
lit ſuā captoinē. parentū dolorē ⁊
gaudiū q̄d ea die i domo ſua fie
bat cepit q̄ȝ alti⁹ ſuſpirare Quoꝝ
ſuſpirioꝝ cāȝ dū rex minis extor
ſiſſet. ait rex Quicq̄d tu⁹ Nicola⁹
agat. tu hic nobiſcū manebis. Et
ſubito vēto vehemēti domū ꝯcu
tiente puer cuȝ ciſo rapit̄. ⁊ an̄ fo
res ecc̄e vbi parētes agebāt ſolē
nia collocat̄. Et magnū gaudiuȝ
omnibus generat̄

¶ De ꝯceptione btē Marie Req̄
re ſuo loco in fine libri.

De nomine

Lucia dicit̄ a luce Lux eni
habet pulcritudinē i aſpe
ctione q2 vt dicit ambroſ
Lucis natura ē hec vt oīs gratia
in aſpectu ei⁹ ſit Diffuſionem eni
lux habet ſine aliqua coinquinati
one. quia per quecunq̄ȝ immūda
diffuſa. nō coinq̄nat̄ Rectū habȝ
inceſſuȝ ſine curuitate. longiſſimā
lineā ꝑtranſit ſine moroſa dilatio
ne. Per hoc oſtēdit̄ ꝙ Lucia bea
ta habuit decorē virginitatiſ ſine
aliqua corruptione. diffuſionē ca
ſtitatis ſine aliquo immūdo amo
re Rectum inceſſum intentionis i
deū ſn̄ aliq̄ obliq̄tate Lōgiſſimaȝ
lineā diuturne oꝑationis ſn̄ negli
gētie tarditate. Uel dr̄ Lucia q̄ſi
lucis via.

¶ De ſancta Lucia

Lucia v̄go ſiracuſana no
bilis genere audiēs famā
ſancte Agathe per totam
Siciliam diuulgari. ſepulcrum ei⁹
adijt cum matre ſua Euthicia an

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nis quattuor incurabiliter fluxuʒ ſanguinis patiente Inter ipſa miſſarum igitur ſolennia cōtigit vt illud euangeliuʒ legeret in q̄ dn̄m mulierez ab hac paſſione ſanaſſe narrat Tūc lucia mr̄i dixit. ſi credis his q̄ leguntur. crede Agathaʒ illā ſp̄ hr̄e p̄ntem ꝓ cui⁹ noīe ſuſtinuit paſſioneʒ. Si ergo eius ſepulcrum credēs contigeris continuo ſanitate gaudebis. Igitur recedētibus cunctis ⁊ matre et filia eius iuxta ſepulcrum in oratione exiſtētibus Luciaʒ ſomnus arripuit. vidit qȝ Agatham i medio angelorum gemmis ornatam ſtantem et dicētē ſibi Soror mea Lucia deo deuota. q̄d a me petis quod ipſa poteris preſtare ↄtinuo matri tue Nam ecce per fidem tuaʒ ſanata eſt. Euigilās Lucia mr̄i dixit Mater mea ecce ſanata es Per ipſam ergo deprecor que ſuis oratiōib⁹ te ſanauit ne mihi decetero nomines ſponſum. ſed quod mihi datura eras pro dote. pauperib⁹ elargire Cui mater. Tege prius oculos meos ⁊ quicquid volueris de facultatibus meis tūc facito Ad quaʒ Lucia Quod moriens das ideo das. quia tecum ferre nō potes. da igitur dum viuis. et mercedem habebis Cū ergo redijſſent fit quotidie diſtractio rerū ⁊ dantur in neceſſitatibus pauperū Interea dum patrimonium diſtribuitur. ad ſponſi noticiā peruenitur. Req̄rit ſponſus a nutrice de his. Rn̄dit illa caute ꝙ vtiliorē poſſeſſionē ſpōſa ſua inueniſſet quā ſuo volebat nomine cōparare et ideo videbat aliquāta diſtrahere Credit ſtultus carnale commertium. et cepit eſſe autor vendictiū Venditis omnibus ⁊ pauperibus erogatis ſponſus trahit eam coram Paſchaſio ↄſulari dicens eā chriſtianam eē et contra legem agere auguſtorum. Inuitante eam Paſchaſio ad ſacrificia idolorum Lucia reſpōdit. Sacrificium deo placens. ē viſitare pauperes ⁊ eis in neceſſitatibus ſubuenire. ⁊ qr iam amplius nō habeo qd̄ ei offeram me ipſam ſibi tribuo offerendam. Cui Paſchaſi⁹ Iſta verba tibi ſili ſtulto chriſtiano narrare poteris Mihi autem qui principum decreta cuſtodio iſta fruſtra ꝓſequeris Ad quem Lucia Tu principuʒ tuorū legem et decreta cuſtodis. et ego dei mei legeʒ ⁊ decreta cuſtodiam Tu principes times. ego deum timeo Tu illos offendere non vis. ego deū offendē caueo. Tu illis placere deſideras. ego autē vt chriſto placeā ↄcupiſco. Tu ergo fac quod vtile tibi eſſe cognoſcis. ego faciā qd̄ mihi vtile eſſe ꝓſpexero Cui Paſchaſi⁹ Patrimoniū tuū cū corruptorib⁹ expendiſti et ideo q̄i meretrix loqueris. Cui lucia Ego p̄rimoniū meū in tuto loco ↄſtitui. corruptores āt mētis ⁊ corporis nunq̄m ſciui Rn̄dit Paſchaſi⁹. Qui ſūt corruptores mētis et corpis. Lucia dixit. Corruptores mētis vos eſtis q̄ ſuadetis vt aīe ſue deſerāt creatorem. Corruptores vo corporis ſūt q̄ tꝑalem delectationem preponunt epulis ſempiternis. Paſchaſi⁹ dixit Ceſ

ſabunt verba. cuz ꝓuentum fuerit ad verbera Cui Lucia dixit Dei v̾ba ceſſare nõ pñt Cui paſchaſi⁹ Tu ergo de⁹ es lucia rñdit Ancilla dei ſũ. Qui dixit Cuz ſteteritis añ reges ⁊ pſides ꝛc. Dixit g° paſchaſius In te g° ſpũſſanct⁹ ē Cui lucia. Qui caſte viuũt templũ ſũt ſpũſſãcti. Cui paſchaſi⁹ Ego faciam te duci ad lupanar vt ibi violationē accipias ⁊ ſpũſſcm ꝑdas Cui lucia. Nõ coinqnat̃ corp⁹ niſi de ꝯſenſu mētis. nã ſi me inuitã violari feceriſ. caſtitas m̄ duplicabit̃ ad coronaz Nunq̄ʒ āt volũtatē meã ad ꝯſenſũ poteris ꝓuocare Ecce corp⁹ meũ ad om̄e ſupplicũ ē paratũ Quid moraris Incipe fili dyaboli deſideria penarũ tuaꝝ in me exercē Tũc paſchaſi⁹ lenones fecit venire dicēs eis. Inuitate ad eã oēm ꝑplm ⁊ tandiu illudat̃ donec mortua nunciet̃ Volētes āt eã trahē tãto pondē ſpũſſanct⁹ eaz fixit vt oĩo ipam mouē neqrent. Fecit qȝ paſchaſi⁹ mille viros accedē ⁊ manus ⁊ pedes ligare ſed eã nullaten⁹ poterãt mouere Tunc et cũ viris mille paria boum adhibuit ſʒ tñ v̾go dei immobilis ꝑmanſit Vocatis āt magis vt ſuis incantationib⁹ moueret̃. oĩo moueri nõ potuit. Tũc dixit paſchaſi⁹ Que ſunt iſta maleficiã ꝙ vna puella a mille hoĩb⁹ nõ mouet̃ Lucia dixit nõ ſũt iſta maleficia ſed bñficia chriſti Porro ſi adhuc decem milia adhibueris eque vt ꝓus immobilem me videb̾ Putãs v̾o paſchaſi⁹ ꝑm q̄rũdã figmēta ꝙ lotione fugarent̃ maleficia. iuſſit eã lotione ꝓfundi Cum qȝ nec ſic moueri poſſet. anguſtiatus nimis paſchaſi⁹ iuſſit copioſũ ignē circa eã accēdi. picē qȝ ⁊ reſinã ⁊ feruens oleũ ſup eaz fundi. Dixit qȝ Lucia Inducias impetraui martirij mei vt credentib⁹ timorē auferã paſſionis. ⁊ non credētib⁹ vocem inſultationis Videtes autem amici paſchaſij eum anguſtiari in guttur eius gladium immerſerũt. Que nequaq̄ʒ loquelam amittens dixit Annũcio vobis pacē eccleſie redditã Maximiano hodie mortuo ⁊ de regno ſuo Diocletiano expulſo. Et ſicut ciuitati cathanenſi ſoror mea agatha eſt data protectrix ſic et ego ciuitati ſyracuſane conceſſa ſũ a domino interuentrix. Dũ hec virgo loquitur ecce miniſtri romanoꝝ veniũt paſchaſium apprehendunt et vinctum ad ceſarem ſecũ ducunt Audierat enim ceſar ꝙ vniuerſam ꝓuinciam fuerat depredatus. Veniens igitur romam et ſenatui accuſatus pariter et conuictus capitali ſentētia eſt punit⁹. Virgo vero Lucia de loco vbi percuſſa eſt nõ eſt mota nec ſpiritum tradidit quoaduſqȝ ſacerdotes venirent ⁊ corpus domini traderent ei Et omnes aſtantes Amen domino reſponderunt. In eodem autem loco eſt ſepulta et eccleſia fabricata Paſſa eſt autez tempore Conſtãtini et Maxencij Circa annos domini. ꝫ 1 o.

¶ De ſãcto Jodoco Require loco ſuo in fine libri

De nomine